

otokom Pelješcem uz more sve do Trstenice. Matiji de Gradi i Lovri de Sargo, zapovjedniku brigantina, naređuje se, da došavši u Korčuli kažu korčulanskoj vladi ove riječi: »Kao što Vam je već prije preko naših poslanika kazana volja našeg i Vašeg gospodina, a na sličan je način kazano i Vašim poslanicima, to Vam sada opet spominjemo i ponavljamo, da morate slušati gospodinovu volju i primiti jednog od naših plemića za Vašeg kneza u ime gospodina. A da budete obaviješteni o našoj namjeri, naša Vam vlada obećava držati Vas i uzdržavati u svim Vašim slobodinama i običajima, dok gospodin drukčije ne odredi. Budući da naši poslanici idu Vašem i našem gospodinu, svako dobro, koje možemo učiniti s naše strane, pripravnici smo učiniti Vam kao prijateljima.« Dalje se u instrukciji veli, ako prihvate dubrovačku vlast, neka im se privremeno postavi za kneza ili vikara jedan od vođa armade (isključivši kapetana) i nek im se tom prilikom kaže: »Ovoga Vam dajemo za vikara u ime Vašeg i našeg gospodina, da stoji među Vama sa zadaćom, da Vas uzdrži u Vašim običajima i to sve dotle, dok Vam iz Dubrovnika ne bude poslan jedan plemić.« U instrukciji se dalje nalaže, ako Korčulani budu zatražili rok za davanje odgovora, neka im se dade, ali najviše dva dana, ne puštajući im da kroz to vrijeme uzimaju vode na Pelješcu. Ako pak ne prihvate dubrovačku vlast, neka odmah kapetan i patron izvijeste o tome Dubrovnik, a međutim neka stoje spremni i čekaju naredbe iz Dubrovnika. Budući da su se Dubrovčani za druga dva otoka Brač i Hvar još prije odlaska armade nadali kakvim vijestima od svojih poslanika upravljenih njima, to se u instrukciji veli, da će se za njih naknadno urediti, ili ako armada već otputuje, da će im se pisati, kako imaju tamo postupati. Ovakva je instrukcija bila prvobitno sastavljena. Iz nje vidimo, da nije još stigla nikakva vijest iz Hvara i Brača, dok su za Korčulane Dubrovčani već znali, kako ne će da prime njihovu vlast. Stoga se i daju napuci, kako se ima to ponovo pokušati pod pritiskom prisutne armade. Međutim pošto je instrukcija bila već napisana, došla je vijest od poslanika, da ni Hvar ni Brač ne će da prime dubrovačku vlast. Stoga se prvobitnoj instrukciji nadodao sada još jedan dodatak, u kome se veli, da armada pođe i na Hvar i na Brač i jednako postupa kao i u Korčuli. Armada je otputovala 20. srpnja. Njoj uistinu uspije prisiliti otočane bez ikakve borbe na pokornost. Kako Resti veli, bijahu postavljeni Bona, Bodaza i Lovro Sargo, zapovjednik brigantina, kao privremeni vikari na otocima.